

"ΤΟ ΓΙΟΥΣΟΥΡΙ,"

Ένα άπό τὰ ώραιότερα καὶ ἀντιπροσωπευτικότερα διηγήματα τοῦ Ἀνδρέα Καρκαβίτσα είναι ἀσφαλῶς «τὸ Γιούσουρι», στὸ δόποιον μᾶς περιγράφει τὴν σκληρὴν καὶ ἐπικίνδυνη δουλειὰ τῶν σφουγγαράδων. Αὐτοὶ γνωρίζουν τοὺς κινδύνους ποὺ ἔγκυμονεῖ τὸ ἐπάγγελμά τους. Σὰν ἀντίθαρο στὴ σκληρὴ δουλειά τους τρέφουν ἕνα ιδανικὸ πού, τοὺς ἀνακουφίζει καὶ τοὺς ἐνθαρρύνει νὰ συνεχίσουν τὸν ἄγωνα τῆς ζωῆς.

Ἐτοι καὶ ὁ ήρως τοῦ διηγήματος ὁ Γιάννης ὁ Γκάμαρος, παιδὶ ἀκόμη, ἀκούει, μὲ θαυμασμὸ γιὰ τοὺς θρύλους, ποὺ περιβάλλουν τὸ στοιχειωμένο γιούσουρι, ποὺ βρίσκεται στὸν κόλπο τοῦ Βόλου. Ἀκούει δὲι κανεὶς δὲν μπόρεσε νὰ τὸ κόψῃ καὶ τοῦ φαίνεται ἀπίστευτο. Καὶ τότε γεννιέται μέσα του ἡ ἐπιθυμία νὰ τὸ κόψῃ καὶ νὰ δοξασθῇ. Μεγάλωνε ὁ Γκάμαρος καὶ δῆλο μεγάλωναν καὶ οἱ δυσκολίες τοῦ ἐπαγγέλματός του, διότι εἶχε ἀκολουθήσει τὸ ἐπάγγελμα τῶν προγόνων του, θέριενε μέσα του καὶ τὸ ιδανικό του, σὰν δένδρο καὶ ἔκανε τὶς δυσκολίες τῆς δοτὲλεῖας του νὰ ἐκμηδενίζωνται καὶ νὰ γίνωνται σκόνη μπροστά του.

Τέλος ἔφθασε ἡ στιγμὴ ποὺ θὰ πραγματοποιοῦσε τὸ ὄνειρό του. Εἶχαν πάει μὲ τὴ μηχανὴ τοῦ καπετάν - Στρατάτου στὸν κόλπο τοῦ Βόλου γιὰ ψάρεμα. Ἐτοι ἀπεφάσισε νὰ τὸ κόψῃ καὶ πείθει καὶ τοὺς ἄλλους νὰ τὸν βοηθήσουν. Στὴν ἀρχὴ κάνουν μιὰ ἀναγνωριστικὴ βόλτα γιὰ νὰ τὸ ἀνακαλύψουν. Μὰ δὲν βρίσκουν τίποτε. Ὁ Γκάμαρος ἀπογηγητευμένος νοιώθει μέσα του νὰ σωριάζεται τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ιδανικοῦ, ποὺ μὲ τόσες ἐλπίδες εἶχε θρέψει.

Μά, ἔκαψαν ἐκεῖ ποὺ εἶχε ἀπελπισθῆ, τὸ εἶδε! Σταμάτησε τὸ καΐκι, ντύθηκε τὴν στολὴν του καὶ κατέβηκε στὸ βυθό. Βρήκε τὸ γιούσουρι στὸν ὑπνό του. Στάθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἐκστατικός, κοιτάζοντας τὸ μεγαλόπρεπο καὶ τρομακτικὸ θέαμα τοῦ στοιχειοῦ.

A. Καρκαβίτσα

Τοῦ ἔδωσε μιὰ τσεκουριά. Ξύπνησε. Κόχλαισε καὶ ολαθογύρισε τὸ νερό. Μὰ ἔκτὸς τῶν ἄλλων ἦταν σκληρὸ σὰν σίδερο. Ζήτησε τὸν λοστό. Ἄρχισε νὰ τὸ ξεριζώνῃ. Παιδεύτηκε δύρες, μὰ στὸ τέλος κατάφερε νὰ τὸ λασιάρη ἀπὸ τοὺς βράχους. Ζήτησε τὴ γούμενα καὶ τὸ ἔδεσε ἀπὸ τὸν κορμό. Τὸ στοιχεῖο τώρα ἀγωνιζόταν γιὰ τὴν ἐπικράτησίν του καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὸν μαγέψῃ μὲ τὰ λάγνα μάτια του. Ἀλλὰ ὁ Γκάμαρος εἶχε περισσότερη δύναμη, ποὺ πήγαζε ἀπὸ τὸ ιδανικό του. Αὐτὸ τοῦ ἔδινε κουράγιο στὶς πιὸ ἐπικίνδυνες στιγμὲς τοῦ ἄγωνα του.

Ἀνέβηκε στὴν ἐπιφάνεια καὶ τοὺς εἶπε ὅτι ἔκοψε τὸ γιούσουρι. Τώρα δῆλοι ρίχτηκαν στὰ κουπάτα γιὰ νὰ τὸ σύρουν. Ἀλλὰ ἀντὶ νὰ πηγαίνῃ ἐμπόρος, τὸ καΐκι πήγαινε πίσω. «Μᾶς κοροϊδεύεις εἶπε ὁ καπετάνιος». «Μὰ τί θέλατε, νὰ τὸ κόψω τελείως καὶ νὰ μὲ πλαυώσῃ», ἀπήντησε ὁ Γκάμαρος. Ρίχτηκαν στὰ κουπάτα καὶ κατώρθωσαν νὰ τὸ ξεριζώσουν. Τώρα προσπαθοῦσαν νὰ τὸ βγάλουν κρυφὰ γιὰ νὰ μὴν τοὺς τὸ πάρουν οἱ Τούρκοι (διότι τὴν ἐποχὴ αὐτὴ οἱ Τούρκοι κατεῖχαν ἀκόμη τὴ Θεσσαλία). Ἀλλὰ τὸ γιούσουρι, ἀν καὶ κομμένο, ἀνθίσταται. «Εστείλε τὴν νοτιά καὶ τοὺς ἀπάντησε στὴν ἔξοδο τοῦ κόλπου καὶ τὸ κῦμα στρώθηκε βουνό. «Ολη τὴν νύκτα καπηλατοῦσαν. Τέλος ἔφθασαν στὸ νησί τους. Ἐτρεξε πρῶτος ὁ Γκάμαρος, ἔπιασε τὴ γούμενα, μὰ σὰν νὰ τὸν κτύπησε ἀστροπελέκι, διαν τὴν εἶδε κομματιασμένη.

Τὸ ὄνειρό του ποὺ τὸ εἶχε θρέψει τόσα χρόνια καὶ τοῦδινε φτερὰ στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς του σὲ μιὰ στιγμὴ καπέρρευσε σὰν τραπολόχαρτο. Ενοιωσε μιὰ δυνατὴ πάχρα καὶ ἔνα κενὸ μέσα του. Μὲ πόση ἀπογοήτευσι καὶ ὁ ἴδιος ἐκφράζειαι ἀργότερα, διαν τοῦ ἔλειψε τὸ ἀντίθαρο τῶν κό-

πων καὶ τῶν κινδύνων τῆς δουλειᾶς τρού.
Τῆς δουλειᾶς τοῦ σφουγγαρᾶ: «Καὶ ὅτε
Γιάννης ὁ Γκάμαρος, ἐβδομηντάρης κι ἐτοι-
μόρροπος τώρα, δὲ θαλασσοδέρνομαι παρὰ
γιὰ τὸ καρβέλι».

Πόσο ἀποκαρδιωτικὸν εἶναι ἄλήθεια τὸ
ἀποτέλεσμα τοῦ ἀνωτέρῳ παραδείγματος γιὰ
μᾶς τοὺς νέους. Διότι ὅλοι μας λίγο πολύ,
ἔχουμε κάποιο ἰδανικό, κάποιο σκοπὸν που
μᾶς ὁδηγεῖ στὴ ζωή. Κανεὶς δὲν θὰ ήθελε τὸ
ἰδανικό του νὰ ἔχῃ τὴν τύχη τοῦ ἰδανικοῦ
τοῦ Γκάμαρου. Ἐλλὰ καὶ τί μποροῦμε νὰ
κάνωμε γιὰ νὰ ἀπομακρύνωμε τὴν ἀπογοή-
τευσι καὶ νὰ δοῦμε τὸ ἰδανικό μας νὰ γίνε-
ται πραγματικότης; Ἀπλούστατα νὰ μὴν πλά-
θωμε τὰ ἰδανικά μας ἀνώπερα τῶν δυνάμεών
μας, διότι πολλοὶ ἐλάχιστοι θὰ ἐπιτύχουν
καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι ἀποκαρδιωτικὸν
γιὰ μᾶς. Ἀκόμη νὰ μὴν λυγοῦμε εἰς τὶς
πρῶτες δυσκολίες. ἀλλὰ νὰ δείχνωμεν θάρ-
ρος, ἀποφασιστικότητα καὶ ἐπιμονή. Τότε
μόνον θὰ δοῦμε τὸ ὄνειρο νὰ γίνεται πρα-
γματικότης.

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τάξις Ε1